

NOCTURNE

Tekst: Evert Taube 1948

Sov på min arm!
Natten gömmer
under sin vinge din blossande kind.
Lycklig og varm
snart du drömmer,
flyr mig I drömmen som vågflyr vind.
Fångas igen.
Flämtar. Strider.
Vill inte. Vill. Och blir åter kysst.
Slumra, min vän.
Natten skrider.
Kärleken vakter dig ömt och tyst.

Sov på min arm!
Månens skära
lyftes ur lundarnas skugga skyggt,
och på din barm,
o' min kära,
täljer dess återglans timmarnas flykt.
Helig den frid
hjärtat hyser
mitt i den virvlande blodstormens larm!
Slut är din strid.
Månen lyser.
Vårnattsvind svalker dig. Sov på min arm.